

За Українську Самостійну Соборну Державу

БІСРО ІНФОРМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ
(УІВР)

Випуск №1

Квітень, 1948 р.

Рік вид. 1.

ВІД БЮРА ІНФОРМАЦІЇ УГВР

Дня 7-го квітня 1948 р. під час наскоку мвд впав готовий зредатований 2-ий номер органу УГВР „Самостійність“. В цьому номері були поміщені такі матеріали: 1. Офіційні документи УГВР і УПА за час від м. травня по м. вересень 1947 р.; 2. Статті: Вол.: „Шлях активної збройної боротьби проти окупантів - єдиноправильний шлях до національного визволення“ (в п'яті роковини існування і боротьби УПА); 6) 3 міжнародного життя: П. Полтава: „Одна фальшива та небезпечна ідея. До чого doprowadить політика в дусі цієї „ідеї““ (про ідею співіснування і мирного співробітництва двох систем); в) 1947 рік на українських землях (інформаційний матеріал про большевицький терор і революційну боротьбу українського народу за час від м. липня 1946 р. по м. серпень 1947 р. — 72 сторінки машинопису); г) „Не в „мюнхенських пиварнях“, а в лісах і степах України“ (відповідь на окремих замітку журналу „Новое время“ про авторів брошури „Чи атомна бомба врятує Англію“ — відповідь Черчилєви на його Фултонську промову).

З уваги на неможливість швидкого відредатування і видання органу „Самостійність“ №2, як теж з уваги на труднощі скорого поширювання в наших підпільних умовах видаць такого розміру взгалі — Бюро інформації УГВР ухвалило заявити, що надає і відно опублікуватиме всі офіційні документи УГВР і УПА та інформаційні матеріали окремими неперіодичними випусками.

В нашому першому випуску ми поміщуємо офіційну частину журналу „Самостійність“ №2.

20.квітня, 1948 р.

БІСРО ІНФОРМАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

ПОСТАНОВА
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

про те, щоб поширити надавання нагород та відзначень УПА на всіх учасників українського революційного підпілля — членів ОУН та безпартійних українських патріотів — і на всіх цивільних осіб, які відзначилися героїзмом у боях та пошитою у праці для визвольної справи.

1. З уваги на те, що:

а) багато учасників українського революційного підпілля — членів ОУН і безпартійних українських патріотів — та

б) багато цивільних осіб з-поміж тих українських громадян, які живуть легально і приймають активну участь в українському визвольно-революційному русі, —

відзначилися у боях та пошитою в праці для визвольної справи —

поширити надавання нагород та всіх відзначень УПА теж на ці особи.

2. Постанов про відзначення та нагородження цивільних осіб, які живуть легально, і приймають активну участь у визвольно-революційному русі, з конспіративних причин не публікувати.

30.травня, 1947 р.

УКРАЇНСКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

про нагородження Хрестами Заслуги учасників революційного підпілля — членів ОУН та безпартійних українських патріотів — і про підвищення у військових ступнях вояків УПА

І. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського Народу проти окупантів **нагороджується**:

Золотим Хрестом Заслуги		Пров. КК	
Роберта		Срібним Хрестом Заслуги	
1. Орлича	орг. реф. 023	6. Щершеня	пров. 3.23
2. Кармелюка	госп. суобр. реф. 023	6. др. Кума	лік. 023
3. Чмолу	пров. III. 23	7. Христю	УЧХ II. 23
4. Артема	пров. I. 23	8. Степанівну	УЧХ I. 23

II. Підвищується

до ступня полковника	
мир. Вороного	КГ 2 (з д. старш. від 18.12.46 р.)
до ступня майора	
сотн. Ореста	КГ 6 (з д. старш. від 14.10.46 р.)

30. травня, 1947 р. УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

про визнання дня 14-го жовтня 1942 р. днем повстання Української Повстанчої Армії (УПА) та про встановлення цього дня святковим днем УПА.

В м. жовтні 1942 р. на Поліссі повстали перші збройні відділи, що дали початок Українській Повстанчій Армії.

1. Для зафіксування цього історичного моменту визнається день 14-го жовтня 1942 р. днем повстання УПА.

2. Для вшанування цього моменту день 24-го жовтня, що збігається з історичним козацьким святом Покрови, вводиться як святковий день УПА.

30. травня, 1947 р. УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

про нагородження Хрестом Заслуги вояків УПА та цивільних осіб — учасників української національно-визвольної революційної боротьби і про підвищення у військових ступнях вояків УПА.

А. І. За виявлені в боях мужність і героїзм, за видатні заслуги в керуванні боротьбою відділів Української Повстанчої Армії

нагороджується
Золотим Хрестом Бойової Заслуги І-ої класи

Хрена

II. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського Народу проти окупантів

нагороджується

Срібним Хрестом Заслуги

1. Ворона	проп. 18	4. Руха	зв. 13
2. Волоха	проп. 18	5. Кузьменка	проп. 13
3. Сидора	орг. 17	6. Шаха	пров. 16

до ступня майора
сотн. Боднарєнка

КГ 3 (з д. старш. 22.01.47 р.)

25. серпня, 1947 р.

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

ПОСТАНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

про нагородження Хрестами Заслуги учасників революційного підпілля — членів ОУН та безпартійних українських патріотів — і про підвищення у військових ступнях вояків УПА

І. За видатні заслуги для національно-визвольної революційної боротьби Українського Народу проти окупантів **нагороджується**

Срібним Хрестом Заслуги			
1. Дмитра	СБ Г2	4. Анну	УЧХ Г3
2. Севера	„лісгосп“	5. Цигана	КП Г6
3. Жсега	„лісгосп“		

II. Підвищується

до ступня сотника — лікаря	
лік. Бурунду	І 4 (з д. старш. 14.10.47 р.)

5. грудня, 1947 р.

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

СВЯТОЧНИЙ НАКАЗ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ М. п. 14. жовтня, 1947 р.

БІЛІЦІ І КОМАНДИРИ УПА, ЧЛЕНИ ВИЗВОЛЬНО-РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПІДПІЛЛЯ!

Минає п'ять років, як член ОУН Остап почав на Поліссі організувати збройні групи для боротьби з окупантами України. Ці маленькі групи, борючись одночасно з німцями і большевицькими партизанами, дали початок новим формам визвольної-революційної руху Українській Повстанчій Армії. Через кілька місяців цей рух поширився на все Полісся, Волинь, Галичину та більшу частину Правобережжя. Цим 1943 рік та перша половина 1944 року ознаменовані боротьбою УПА на два фронти. На протинімецькому фронті добилося УПА повного припинення вивозу українського населення на роботи в Німеччину та унеможливила господарське пограбування народу. На протибольшевицькому фронті УПА не допустила до заливу українських теренів большевицькою партизанкою. Ніхто інший, як, саме, УПА в цілому ряді переможних боїв розбила орди сталінських гунів, що нестримно просувалися з північного сходу на підой Європи.

В другій половині 1944 р. всі українські землі опинилися вже під большевицькою окупацією. Почався новий період боротьби УПА за „бути або не бути“ українському народові. Перша спроба фізично винищити український народ в передових лавах імперіалістичних фронтів окупантів не вдалося. За закликом революційного підпілля, під охороною УПА українському чоловічому елементу вдалося оминути загибелі. Не вдалося також окупантові вигнати українського населення на нові каторжні роботи в СРСР. Бачучи політично-бойові успіхи УПА та симпатії українського народу до неї, не відважився окупант досьогорічні перевести повного економічного пограбування народу шляхом загнання селянства в сталінський колгосп.

Український повстанець зі зброєю в руках боронив зацікавлених українських земель перед заливом польських імперіалістичних боївків ще в 1944 р. а відом став в обороні населення цих земель перед насильним виселенням. Після двох років першої боротьби УПА з большевиками та їх

гольськими наймитами на західних окраїнах українських земель, а український повстанець остався там ще навіть тоді, коли останнього українця звідти насильно вивезено і вся та земля перемінилася у незамешкані пустарі.

Безстрашні командири і бійці УПА виписали на її прапорах ряд бойових чинів, що золотими буквами запишуться в історії української зброї. Кажеюча рука бійця УПА досягла навіть і підписи представників окупантів, як от: шефа штабу СА Люне, командуючого 1-им українським фронтом, Ватутіна, чи заст. м.н. збройних сил Польщі Свєрчевського. Віддали УПА не одноразово здобували ворожі районні центри, вкидалися в обласні центри, далекими рейдами мирили свої і чужі землі, засідками та наскоками турбували ворога та не давали йому можливості здійснити плани винищення українського народу. Імена Різун, Грегота, Яструба, Ясеня, Сторчана, Прута, Існика, Перемог, Хрена понесли славу української зброї далеко поза межі України.

Та і в політичному відношенні за УПАрмією великі здобутки. Реалізуючи клич „Воля народам і людині“, вона вже в 1943 р. організує національні відділи азербайджанців, грузинів, казахів та інших поневолених Москвою народів до боротьби за повалення Кремля і створення самостійних держав всіх народів Сходу. За її ініціативою відбулася в листопаді 1943 р. Перша Конференція Поневолених Народів, за почином УПА об'єдналися всі українські самостійницькі партії і створили Українську Головну Визвольну Раду, що від 1944 р. керує в краю і за кордоном політичною боротьбою за Українську Самостійну Соборну Державу. Рейди УПА в коріння Польщу і Словаччину придбали поневоленим Москвою народам нові лави союзників з числа поляків і словаків.

Успіхи, яких добилася УПА, далеко переїшли всі сподівання, які покладали на неї УГВР та весь український народ. А добилася УПА цих успіхів в таких умовах, яких дотепер не знала історія людства.

Бійці і командири УПА! Ви, що сьогодні у відділах боретесь проти большевників, і Ви, що поповнили ряди визвольно-революційного підпілля! Будьте свідомі цього, що п'ятирічна героїчна боротьба УПА і визвольно-революційного підпілля — це найбільш героїчна доба в історії України. Знайте, що такої героїчної доби взагалі не знає історія людства! В тій пішли прославлені досі герої Тернопіль. На героїзм УПА і визвольно-революційного підпілля будуть виховуватися нові українські покоління. Боець УПА, український революціонер заступають місце мужнього спартанця в історії людства. То ж свідомі будьте тої великої доби, в якій Вам довелося жити і не посороміть повстанської слави, як не посоромили її ті, що вже від нас відійшли.

В нинішній святковий день УПА, гордо погляньмо на проминулі п'ять років і з пошаною спом'янім усіх, що посвятою свого життя викували цю Нову Добу. В нинішній святковий день УПА з гордим чолом дивиться у майбутнє, що завершить нові Визвольні Змагання — перемогою.

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА!
ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ, ЩО ЗА УКРАЇНУ ВІДДАЛИ СВОЄ ЖИТТЯ!

Генерал ТАРАС ЧУПРИНКА,
ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

З А Я В А

ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ

Як нам на українських землях стало відомо, деякі українські політичні групи на еміграції піддають під сумнів право Української Головної Визвольної Ради (УГВР) репрезентувати Українську Повстанчу Армію (УПА), заперечують право УГВР виступати як Найвище Політичне Представництво і Керівництво українського визвольного самостійницького руху.

Ці ж самі емігрантські кола, використовуючи понадпартійність УПА, пресують заперечувати ту велику організуючу роль, яку відіграла ОУН, керо-

вана Степаном Бандерою, в процесі утворення і росту УПА і яку (ролю) ця Організація продовжує відігравати сьогодні.

У зв'язку з цим Головне Командування Української Повстанчої Армії заявляє:

1. Українська Повстанча Армія повстала з бойових груп ОУН (керуваної С. Бандерою) в 1942 р. в умовах завзятої боротьби українського народу проти гітлерських загарбників. На протязі 1942—43 рр. в УПА включалися широкі українські народні маси. УПА стала визначно всенародною збройною силою. Вона стала найповнішим і загальним виявом самостійницької боротьби всього українського народу. З уваги на ці обставини виникла потреба утворити всенародне політичне керівництво визвольно-революційної боротьби українського народу. Ініціативу створення такого керівництва взяла на себе УПА. Як найважливіший пункт нагальної потреби для створення всенародного політичного керівництва визвольної боротьби українського народу УПА висунула вимогу визнання потреби і доцільності активної революційної боротьби проти окупантів. На цій основі в м. липні 1944 р. (з конспіративних причин у всіх дотеперішніх публікаціях був поданий м. червень 1944 р.) на підпільній з'їзді політичних діячів, які станули на висунену через УПА платформу і які в цей час були на українських землях, утворилася Українська Головна Визвольна Рада. Перший Великий Збір УГВР також прийняв постанову про доповнення складу УГВР всіма тими політичними самостійницькими партіями і окремими політичними та громадськими діячами, які в майбутньому стануть на прийнятій Першим Великим Збором УГВР Платформі УГВР.

2. Від моменту утворення УГВР Українська Повстанча Армія підпорядковується лише УГВР і визнає УГВР за єдине своє представництво і Керівництво. Від м. липня 1944 р. УГВР безпосередньо на українських землях практично керує УПА і в політичній, і в організаційно-персональній площині. Виступати від імені УПА за кордоном уповноважене лише Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради.

3. Українську Головну Визвольну Радку визнає і підтримує український народ на землях. За закликом УГВР український народ суцільно бойкотував, не зважаючи на найдикий терор ворога, „висогри“ в т.зв. верховну раду СССР дня 10-го лютого 46 р. За закликом УГВР він так само бойкотував 5-го лютого 1947 р. „вибори“ в т.зв. верховну раду УССР. Російсько-большевицькі окупанти не могли зібрати навіть 10% добровільних голосів. І цей, власне, всенародний бойкот обидвох „виборів“, проведений за закликом УГВР — це, в умовах большевицької окупації України, найкращі вибори УГВР. Цим бойкотом „виборів“, як також найширшою підтримкою УПА український народ не дво-значно заявив, що він визнає УГВР за свій Найвищий Політичний Провід.

4. Українська Повстанча Армія понадпартійна. В ній борються усі, кому дорога справа Самостійної Української Держави, без різниці поглядів, політичних переконань і партійної приналежності. Але рівночасно з цим УПА цілком визнає той величезний вклад, що його внесла ОУН, керувана С. Бандерою, в справу утворення, зміцнення і розвитку УПА. ОУН поклала основи під УПА, вона скріпила її своїми високодейними кадрами (члени ОУН становлять понад 60% усього складу УПА), вона відстояла її політично від нападок як з боку опортуністичного табору, так і з боку національних ворогів України. вона доклала найбільших зусиль для успішного розвитку УПА і докладає їх сьогодні в рядах УГВР.

Головне Командування Української Повстанчої Армії сподівається, що ця Заява внесе наші еміграції певну ясність у висвітлених нами питаннях, і — вірить, що українська як стара, так і нова еміграція потрапить стати понад дузько спартанськи, потрапить підно репрезентувати наш народ перед світом, що вона йтиме разем зі скривавленим у боротьбі краєм під керівництвом Української Головної Визвольної Ради до великої Меті — Української Самостійної Соборної Держави.

26. вересня 1947 р.

Генерал ТАРАС ЧУПРИНКА
ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА

ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ У Г В Р

1. Об'єднати і координувати дії всіх самостійницько-визвольних сил українського народу на всіх землях України та поза ними, для національно-визвольної боротьби проти всіх ворогів українського народу, зокрема проти московсько-більшевицького і німецько-гітлерівського імперіалізмів за створення Української Самостійної Соборної Держави.

2. Визначити ідейно програмові напрямні визвольної боротьби українського народу.

3. Керувати всією національно-визвольною боротьбою українського народу, аж до здобуття державної незалежності і створення органів незалежної державної влади в Україні.

4. Репрезентувати, як верховний всеукраїнський центр, сучасну політичну боротьбу українського народу в країні та за кордоном.

5. Створити перший український державний уряд та скликати перше все народне представництво.

(З Платформи У Г В Р)

—oOo—

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Ми свідомі того, що грядуща боротьба буде вимагати від Тебе ще більшого завзяття й героїзму, а перш за все непохитної віри в свою ПРАВДУ.

Віримо, що НЕ ПОСОРОМІШ ЗЕМЛІ СВОЄЇ!

Віримо, що будеш гідним спадкоємцем княжих дружинників і козацької слави!

ГЕРОЇЧНА БОРОТЬБА ТВОЇХ ПРЕДКІВ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ
ЦЕ ДЛЯ ТЕБЕ НАКАЗ!

Тому кличемо Тебе:

ЄДНАЙСЬ У СВОЇЙ БОРОТЬБІ, КРІПИСЬ У СВОЇЙ ВІРІ!

(З Універсалу У Г В Р)

.—шоооОооош—*.*

3 друкарні УГВР ім. Косара